

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobkyně: **G. H.**
bytem N. S., T.
zastoupena advokátem JUDr. Radkem Bechyně
se sídlem Legerova 148, 280 02 Český Brod

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2018, č. j. 017841/2016/KUSK-DOP/POS, sp. zn. 017841/2016/KUSK/2,

takto:

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 2. 2018, č. j. 017841/2016/KUSK-DOP/POS, sp. zn. 017841/2016/KUSK/2, se zamítá.
- II. Žalobkyni se ukládá zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto usnesení České republiky – Krajskému soudu v Praze soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku, a to na účet Krajského soudu v Praze č. 3703-8729111/0710, VS: 4333005218.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, podanou k poštovní přepravě dne 2. 5. 2018, podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu v Českém Brodě ze dne 5. 11. 2015, č. j. MUCB 29532/2015, sp. zn. S-MUCB 30219/2014. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobkyně proti záznamu 3 bodů zaznamenaných ke dni 21. 9. 2013, 3 bodů zaznamenaných ke dni 5. 12. 2013, 4 bodů zaznamenaných ke dni 10. 3. 2014 a 2 bodů zaznamenaných ke dni 9. 10. 2014 a potvrdil záznam celkového počtu 12 bodů v registru řidičů ke dni 9. 10. 2014 v souladu s § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu.
2. Spolu s žalobou žalobkyně navrhla, aby jí soud přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 s. ř. s. V případě nepřiznání odkladného účinku žalobě jí hrozí újma spočívající ve ztrátě

možnosti podnikat v oboru floristiky a jako svatební koordinátorka. V přiloženém (vlastnoručně nepodepsaném) prohlášení žalobkyně doplnila, že je osobou samostatně výdělečně činnou. Jako svatební koordinátorka vozí různé objemné nebo těžké svatební propriety (dorty, slavobrány, sklo apod.) po celé republice. Květinové výzdoby vyrábí rovněž sama, dojíždí do svého ateliéru do P. – B. (to dokládá fakturou za vytápění prostoru ze dne 16. 3. 2018). Květiny je poté třeba dovézt na místo a prostor jimi vyzdobit, což často trvá do pozdních nočních hodin. I v průběhu samotné svatby musí žalobkyně během dne jezdit na různá místa, často i neplánovaně (např. potřeba odvézt některého ze svatebních hostů do nemocnice), přičemž žalobkyně je často jediná střízlivá osoba mezi svatebčany. Své podnikatelské aktivity žalobkyně dokládá třemi fakturami datovanými v listopadu 2016 a v říjnu a listopadu 2017, kterými svým odběratelům fakturuje úhradu květinové výzdoby, a dohodou o provedení práce ze dne 7. 2. 2018 uzavřenou se Základní školou T., podle níž žalobkyně v této škole vede kroužek floristiky od února 2018 do prosince 2019.

3. Ke své rodinné situaci žalobkyně uvádí, že z důvodu týrání bývalým manželem se rozvedla. V té souvislosti jí vznikla exekuce a nyní má ve střídavé péči svou jedenáctiletou dceru. V období rozvodu nesnesla pocit svázanosti, což je také důvod, proč spáchala přestupek spočívající v nepřipoutání v autě jakožto řidička (tímto problémem však už v současnosti netrpí a v autě se poutá); ostatně v době spáchání přestupku byla právě na cestě do centra pro týrané ženy. Dceru vozí do školy do K., na lekce s koňmi do K. a také na terapie a psychologická sezení do B. a do L.
4. Žalobkyně shrnuje, že i kdyby si mobilitu pro soukromé účely mohla zajistit jinak, pro účely jejího podnikání to možné není. Žalobkyně by tak v případě nepřiznání odkladného účinku nemohla podnikat a zaopatřovat svou dceru i sebe. Se svými pracovními zkušenostmi bude žalobkyně jen obtížně hledat uplatnění v jiném zaměstnání, kde by nebylo řidičské oprávnění vyžadováno, a to i s ohledem na socioekonomickou situaci v daném regionu. Ztráta zaměstnání je pro ni tudíž existenční problém. Žalobkyni by dále vznikla finanční újma spočívající v tom, že by musela hradit úkony spojené s opětovným získáním řidičského oprávnění (přezkoušení v autoškole, dopravně-psychologické vyšetření).
5. Žalobkyně dále podotýká, že přiznání odkladného účinku se nedotkne práv třetích osob ani veřejného zájmu. Přestupky spáchané žalobkyní nejsou nijak závažné a nelze v nich spatřovat ohrožení účastníků silničního provozu. Dalším důvodem je i často dlouhé trvání soudního řízení, které může být i delší, než je samotná sankce (v dané věci odnětí řidičského oprávnění na 12 měsíců), což je podle setrvalé judikatury Ústavního soudu nepřiměřené. Tím spíše je opodstatněný požadavek žalobkyně, aby účinky napadeného rozhodnutí byly odloženy, dokud nebude o jeho zákonnosti s konečnou platností rozhodnuto. Tento závěr ostatně vyplývá i rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 3. 2015, č. j. 30 A 27/2015-43.
6. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl, aby odkladný účinek žalobě přiznán nebyl, neboť pro to nejsou splněny zákonné podmínky. Shrnl, že žalobkyni byly evidovány 2 body za překročení rychlosti (v obci, kde je maximální povolená rychlost 50 km/h, byla žalobkyni naměřena rychlost 71 km/h), 6 bodů za dvojí porušení povinnosti řidiče být připoután bezpečnostním pásem a 4 body za porušení povinnosti řidiče řádně umístit a upevnit dětskou autosedačku a dítě do této autosedačky. Žalobkyní spáchané přestupky tedy představují závažné porušení veřejného zájmu, neboť překračování rychlosti ohrožuje nejslabší účastníky silničního provozu (zejm. děti a seniory) a nepřipoutání dětské sedačky,

resp. dítěte v ní sedícího, přímo ohrožuje život a zdraví přepravovaného dítěte. Držení řidičského oprávnění není právem hospodářským ani osobnostním, nýbrž pouze právem přiznaným, a jestliže žalobkyně opakovaně porušuje své zákonné povinnosti a ohrožuje tím ostatní účastníky dopravního provozu, musí její právo řídit dopravní prostředek ustoupit chráněným zájmům ostatních účastníků dopravního provozu. Tímto chráněným zájmem je ochrana života a zdraví ostatních a odebrání řidičského oprávnění představuje preventivní opatření před jeho dalším ohrožováním a také má výchovně-sankční účinek na žalobkyni. Přiznání odkladného účinku by tak do jisté míry popřelo stávající zákonnou úpravu. Žalobkyně měla být s následky svého jednání srozuměna, tím spíše, je-li na řízení auta skutečně existenčně závislá. Ostatně, hrozící újmu žalobkyně tvrdila jen velmi obecně a nijak ji nedoložila.

7. Krajský soud v Praze posoudil návrh na přiznání odkladného účinku následovně.
8. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
9. Zákon tedy pro přiznání odkladného účinku stanoví celkem tři předpoklady: výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu; tato újma je pro žalobce nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
10. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nepřezkoumává v mezích žalobních bodů žalobou napadené výroky rozhodnutí (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), ale zjišťuje jen existenci uvedených zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je podle své povahy dočasným rozhodnutím, neboť platí do doby pravomocného skončení řízení ve věci samé, a nelze proto proti němu podat kasační stížnost [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].
11. Tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, je povinen žalobce, který se přiznání odkladného účinku domáhá svým návrhem; nestačí tak v návrhu toliko poukázat na možnost vzniku újmy. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu, kdy zákon hovoří o újmě „nepoměrně větší“. To má svou logiku, protože v řízeních, v nichž není vyhověno žádosti účastníka, případně je mu zrušeno či omezeno nějaké oprávnění nebo uloženo opatření či správní trest, na účastníka pochopitelně budou doléhat právní následky negativního rozhodnutí – byť by byly sebmírnější – tíživěji než na veškeré další osoby, kterých se rozhodnutí vůbec netýká.
12. Soud nejprve uvádí, že obecnou zmínku žalobce o průtazích v českém soudním řízení nemůže považovat za osvědčení nepoměrně větší újmy a tedy důvod pro přiznání odkladného účinku, neboť již výše je uvedeno, že újma musí být způsobena (být následkem) napadeným rozhodnutím. Délka soudního řízení o přezkumu napadeného rozhodnutí nemůže být považována za následek napadeného rozhodnutí, a tedy důvod pro přiznání odkladného účinku žalobě; může pouze nepřímou v některých situacích ovlivnit intenzitu újmy žalobce, kterou je však nejprve třeba osvědčit. Dále soud podotýká, že

tvrzená finanční újma spočívající v nutnosti hradit úkony spojené s opětovným získáním řidičského oprávnění (přezkoušení v autoškolě, dopravně-psychologické vyšetření), není újmou, která by byla způsobena napadeným rozhodnutím. Zda bude muset žalobkyně tyto úkony v budoucnu hradit, závisí na jejím rozhodnutí znovu si řidičský průkaz opatřit. S ohledem na to nemůže obstát jako důvod pro přiznání odkladného účinku.

13. Žalobkyně dále jako újmu, již jí napadené rozhodnutí způsobí, uvádí nemožnost vykonávat nadále své podnikání jako floristka a svatební koordinátorka. Soud má z přiložených dokladů za prokázané, že žalobkyně skutečně podniká jako floristka; plyne to z přiložených faktur (byť ty nejsou zcela aktuální, neboť pochází z let 2016 a 2017). Její zkušenosti v oboru potvrzuje i dohoda o provedení práce. Soud má také za prokázané, že žalobkyně pracuje v B. a vyučuje v ZŠ T. volitelný kroužek. Současně soud v živnostenském rejstříku ověřil, že žalobkyně má aktivní živnostenské oprávnění v oboru činnosti Velkoobchod a maloobchod od roku 2009 na dobu neurčitou. Soud také shlédl internetovou stránku žalobkyně X, která rovněž svědčí o existenci jejího podnikání v uvedených oborech. Konečně pokládá soud za logická a věrohodná tvrzení žalobkyně, proč je pro svatební koordinátorku nezbytné disponovat řidičským oprávněním (převážení květin a jiných svatebních propriet, flexibilita v průběhu svatebního dne). Soud však musí konstatovat, že ani z předložených listin si nemůže učinit přesný přehled o rozsahu žalobkynina podnikání. Jak počet předložených faktur a jejich frekvence, tak výše fakturovaných částek svědčí o tom, že je žalobkynina podnikatelská aktivita spíše příležitostná. O opaku nesvědčí ani nízký počet recenzí na internetových stránkách žalobkyně (4, poslední z dubna roku 2017). Je-li podnikání žalobkyně menšího rozsahu (jak se jeví z předložených důkazů), je otázkou, zda žalobkyně nemá i jiný zdroj příjmů pro obživu svou a své dcery. Je-li podnikání žalobkyně většího rozsahu (který žalobkyně nicméně nedoložila), je otázkou, zda nemůže být alespoň část zmiňovaných činností vykonávána zaměstnancem. Lze shrnout, že aby soud mohl posoudit existenci tvrzené újmy, musel by mít k dispozici doklady o rozsahu podnikání žalobkyně (např. účetnictví, daňové přiznání, potvrzení České správy sociálního zabezpečení o tom, zda má či nemá zaměstnance apod.). Žádný důkaz takové povahy však žalobkyně soudu nepředložila, a proto nelze uzavřít, že dočasná ztráta řidičského oprávnění by pro ni měla znamenat vážnou újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.
14. Jako další důvody tvrzené újmy žalobkyně uvedla, že nepřizná-li soud odkladný účinek, nebude moci splácet své dluhy (které jsou již ve fázi exekuce), adekvátně pečovat o svou dceru (vozit ji do školy do K. a na lekce ke koním do K.) a dojíždět na terapeutická sezení (např. do L. a do B.). Tato tvrzení však žalobkyně nedoložila vůbec (např. rozsudkem z nalézacího či vykonávacího řízení), ani např. neuvedla, proč by nebylo možné při různých cestách využívat hromadné dopravní prostředky (L. i B. jsou přes P. hromadnou dopravou snadno dostupné, cesta hromadnou dopravou z T. do K. trvá necelou půlhodinu, z K. do K. okolo patnácti minut, z T. do B. tři čtvrtě hodiny). Na základě těchto (nedoložených) tvrzení proto soud existenci újmy též dovodit nemohl.
15. Žalobkyně na podporu svých tvrzení odkazovala také na rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 3. 2015, č. j. 30 A 27/2015-43. Soud se však se závěry v tomto rozhodnutí vyjádřenými neztotožňuje a trvá na výše uvedené argumentaci, zejména na tom, že přiznání odkladného účinku je zcela mimořádným institutem, a proto je třeba v případě posuzování návrhu na jeho přiznání důsledně trvat na splnění zákonem stanovených podmínek. V tomto duchu se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v žalobcem

citovaném usnesení ze dne 25. 9. 2008, č. j. 2 As 60/2008-103, ve kterém uvedl: „*Přiznání odkladného účinku je zákonem koncipováno jako zcela výjimečný institut fakticky prolamující účinky pravomocných správních či (v případech uvedených v § 107 s. ř. s.) soudních rozhodnutí. Nenahraditelnou újmu (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, tedy musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit.* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003-59, publikované na www.nssoud.cz)“.

16. Žalobkyně tedy v úplnosti neosvědčila, že dočasná ztráta řidičského oprávnění by pro ni měla znamenat vážnou újmu ve smyslu § 73 s. ř. s. Soud proto dospěl k závěru, že není splněna první podmínka plynoucí z ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., a proto se již nezabýval zkoumáním podmínek zbývajících a návrh na přiznání odkladného účinku žaloby zamítl.
17. Nad rámec výše uvedeného soud poznamenává, že usnesení o odkladném účinku žaloby s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).
18. Ve vztahu k výroku II. je třeba uvést, že zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů v § 4 odst. 1 písm. h) stanoví, že poplatková povinnost za návrh na vydání předběžného opatření vzniká uložením povinnosti zaplatit soudní poplatek. Judikatura přitom dovodila (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32), že na vznik povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku je třeba analogicky vztáhnout právní úpravu poplatkové povinnosti za návrh na vydání předběžného opatření. Proto soud žalobkyni zároveň vyměřil i soudní poplatek 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku podle položky 20 Sazebníku, který je přílohou zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná.

Praha 1. června 2018

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu